

vi selvfølgelig også, at vores vælgere opnår en arbejdsindsats fra Fremskridtspartiet for det bidrag, der går til os.

Vi glæder os over opbakningen fra partiet Venstre; den har været lidt mere direkte denne gang end ved tidligere debatter om dette forslag, og det skal Venstre bestemt ikke have utak for.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg ved, at vi har travlt, så det skal blive meget kort; men jeg synes, jeg må have et svar fra ordføreren for forslagsstillerne til belysning af følgende:

Hr. Behnke sagde for et øjeblik siden heroppefra, at Fremskridtspartiet frygter, at partierne bliver afhængige af partistøtte. Hvorefter han to sætninger senere sagde, at i den halve snes år Fremskridtspartiet selv havde modtaget en sådan støtte, havde det ikke ændret noget ved Fremskridtspartiets optræden.

I alle de år har Fremskridtspartiet været i opposition – og gid partiet dog må forblive dér, så længe det eksisterer! Men jeg konstaterer altså med ordførerens egne ord, at et oppositionsparti udmærket har kunnet modtage disse beløb uden på nogen måde at ændre sin politik, sine holdninger eller sin adfærd af den grund, og det er nok mere sandt end postulatet om afhængighed.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Arne Melchior skulle lidt længere frem i min tale for at fuldende forløbet, for det, det drejer sig om, er, at når man i det lokale partiarbejde ved, at der tilgår en check, hvad enten det er fra kommunen, fra amtet eller fra staten, så bliver de aktiviteter, der bliver afviklet, tilrettelagt efter, at man får det tilskud. Medlemmernes engagement og deltagelse bliver også afpasset efter, at der er disse offentlige midler, og på den måde opstår der en afhængighed.

Tidligere, hvor vi ikke modtog offentlige midler, blev aktiviteterne tilrettelagt ud fra, at medlemmerne selv måtte betale rub og stub; der var ingen offentlige midler til medfinansiering. Opbakningen er ikke den samme, når der er statsmidler indblandet, som når medlemmerne selv betaler det hele og i den forbindelse føler glæde og engagement.

Fru Birthe Rønn Hornbech nævnte, at partiet Venstre var det eneste parti, der havde frem-

gang, og at alle andre partier var gået tilbage. Vi er ikke gået tilbage i Fremskridtspartiet, vi har så heller ikke haft nogen fremgang, men vi har dog trods alt over de år været i stand til at fastholde antallet af vore medlemmer. Men ser man på de politiske partier under ét, har der siden 1986 været tale om en tilbagegang i antallet af medlemmer, så selv om man altså putter 30 mio. skattheyderkroner i de politiske partier, er man ikke i stand til at holde på medlemmernes engagement. Vi tror, at en del af årsagen til det er, at medlemmerne ikke føler det samme ansvar for og samme medleven i tingene, når de ikke selv finansierer dem, men de er skattheyderfinansierede. Det er i den kontekst, hr. Arne Melchior skal forstå mit synspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 56:

Forslag til folketingsbeslutning om lavere medicinpriser.

Af Jørn Jespersen (SF) m.fl.
(FremSAT 3/2 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det er vel lidt over et år siden, at Folketinget sidst drøftede medicinpriserne. Den aktuelle anledning var dengang et forslag fra SF om